

Література

1. Болтарович З. Є. Народна медицина українців / З. Є. Болтарович, – К.: Наукова думка, 1990. – 233 с.
2. Бондар О. І. Зелена аптека Полісся / О. І. Бондар, В. К. Терлецький, А. Б. Філіпенко. – Луцьк: Надстир'я, 2002. – 219 с.
3. Державний архів Одеської області, ф. Р-59. Колекція П.Т.Маркушевського, оп. 1, спр. 378 (Єваш І. П., с. Бобрик-ІІ Любашівського р-ну Одеської області), 37 арк.
4. Держархів Одеської області, ф. Р-53 Колекція П.Т.Маркушевського, оп. 1, спр. 324 (Поштарук А. Л. с. Грабово Кодимського р-ну Одеської області), 5 (3) арк.
5. Держархів Одеської області, ф. Р-59 Колекція П.Т.Маркушевського, оп. 1, спр. 314 (Куріпка М. П., с. Миколаївка Березовського р-ну Одеської області), 49 (зворот) арк.
6. Держархів Одеської області, ф. Р-59 Колекція П.Т.Маркушевського, оп. 1, спр. 418 (Туранська Олександра с. Марково Любашівського р-ну Одеської області), 69 арк.
7. Ігнатенко І. В. Народна медицина Українців середнього Полісся: Традиції та сучасність / Ірина Ігнатенко, -- ПП Медобори, 2006. – 334 арк.
8. Носаль М. А. Лікувальні рослини і способи їх застосування в народі / М. А. Носаль, І. М. Носаль – К.: Здоров'я, 1965. – 299 с.
9. Побережник Ганна Іванівна, 1937 р. н., с. Писарівка Кодимського р-ну Одеської області.

УДК 331.34 (477)

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ УКРАЇНИ

Борвсуновська І. – ст. 6-го курсу, гр. ФНК-61-15м

Науковий керівник – д.е.н., професор Балахонова О.В.

Вінницький соціально-економічний інститут університету «Україна»

Установи соціального захисту населення є соціальним гарантом у невід'ємній детермінанті кожної демократично-правової соціально-орієнтованої держави, являються інструментом вияву до розподільчої функції державних фінансів, а також вагомим об'єктивно-необхідним елементом системи забезпечення суспільного добробуту.

Без впровадження соціальних гарантій та убезпечення відповідних механізмів їхньої реалізації, абсолютно неможливо досягти стійкого стану суспільної стабільності, налагодженості соціальної злагоди, що повинна бути між різноманітними верствами населення та, зрештою, забезпеченням процесу піднесення економіки.

Розвиток установ соціального захисту населення, як головної системи соціальних гарантій держави, у кожній країні з розвиненою економікою свідчить про посилення її соціальної орієнтації у загальній складовій економічних систем.

На сучасному етапі питання діяльності установ соціального захисту населення, а особливо дослідження проблематики забезпечення соціальних гарантій населенню за рахунок фінансових ресурсів держави і його відповідності критеріям соціальної безпеки стали предметом дослідження у працях вітчизняних вчених Ю. Архангельського, А. Баланди, С. Батажок, Н. Борецької, О. Василика, О. Величка, В. Гейця, І. Гнибіденко, В. Кравченка, Є. Крихтіна, Е. Лібанової, І. Луніної, О. Макарової, В. Опаріна, К. Павлюк, В. Паламарчука, В. Федосова, П. Шевчука, С. Юрія й ін., а також російських науковців Л. Абалкіна, В. Бобкова, Н. Волгіна, В. Івашова, І. Караваєвої, В. Левашова, Н. Рімашевської, Г. Сілласте, Л. Циркаевич та Г. Шахової.

Але, незважаючи на значний рівень уваги, який приділено переліченими дослідниками з питанням діяльності установ соціального захисту населення, що розглядається у контексті функціонування існуючих соціальних гарантій, як основної складової системи у процесі належного забезпечення соціальної безпеки країни, наявні фінансові аспекти даного

проблематичного напрямку потребують проведення подальших досліджень.

Нинішнє становлення продуктивних ринкових відносин за своїми діями здійснює вирішального впливу не тільки на розвиток, але й на функціонування абсолютно усіх сфер діяльності держави. Також, не можна відкидати ролі ринкових відносин і на процес формування загальної національної політики України, що спрямована на виконання побудови ринкової економіки соціально-орієнтованого типу.

Виконання завдань формування разом з послідуочим вдосконаленням існуючої соціальної політики нашої держави, перш за все взаємопов'язано із продуктивним розвитком всіх сфер діяльності країни, процес функціонування яких направлений забезпечення задоволення нагальних потреб населення, у поєднанні із підвищенням рівня та якості його соціального захисту.

Є очевидним, що процес забезпечення соціального захисту абсолютно неможливий без попереднього існування належної та відповідної інфраструктури, разом з регулюючими інститутами, також він супроводжується постійним формуванням взаємовідносин, що виникають у процесі представлення соціального захисту населення (рис. 1).

Доволі часто в сучасних економічних літературних джерелах визначення категорія «соціальний захист» ототожнюється із категорією соціальної інфраструктури, але необхідно відмітити що остання є її основоположною складовою. При цьому, серед науковців існують активні дискусійні дебати стосовно їх розмежування. Переважна більшість точок зору науковців схиляється до того, що трактування категорії соціальної інфраструктури можна узагальнити до двох основних позицій, а саме:

- прямого або опосередкованого ототожнення соціальної інфраструктури із діючим соціальним захистом;

- поєднання соціальної інфраструктури як основного елементу у складовій соціального захисту.

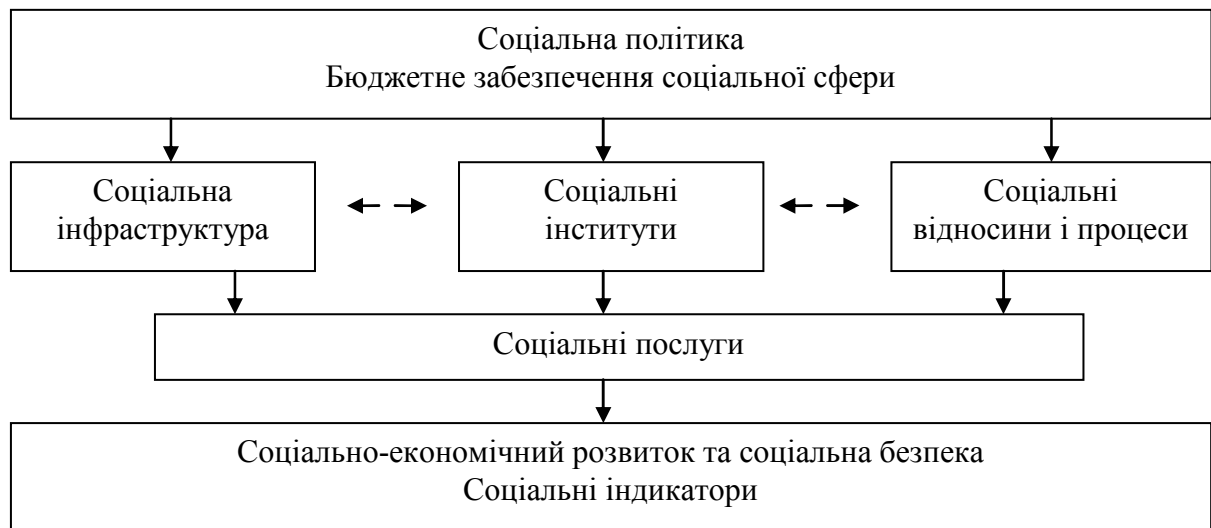

Рис. 1. Узагальнена схема складових соціального захисту

Отже, соціальний захист - це сфера соціального гарантування, що виконує забезпечення загального рівня життя громадян країни; забезпечує сприяння процесу забезпечення їх добробуту у випадках тимчасової неможливості ведення трудової

діяльності; виконує задоволення різноманітних соціально орієнтованих потреб як суспільства, так і кожного окремо взятого громадянина країни; активно сприяє відтворенню трудового потенціалу, разом з загальним зростанням благополуччя у державі.

Література

1. Флореску Л. Н. Система соціального захисту населення як чинник формування соціальної держави / Л. Н. Флореску // Вісник КНТЕУ. – 2010. – №2. – С.34-46.
2. Скуловський Ю. І. Механізми забезпечення соціального захисту населення в Україні / Скуловський Ю. І. // Економіка & держава. – 2009. – №7. – С.57-59.

УДК 06.047.42:336.142.5

КОШТОРИСНЕ ФІНАНСУВАННЯ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Йолтухівська Л. – ст. 6 курсу, гр. ФНК-61-15м

Науковий керівник – д.е.н., професор Балахонова О.В.

Вінницький соціально-економічний інститут університету «Україна»

Процес становлення та розвитку європейської держави завжди потребує вдосконалення, а у багатьох окремих аспектах також і перебудови вже існуючої системи кошторисного фінансування, що викликано кардинальною зміною господарського механізму разом з управлінням. Враховуючи існуючий на сьогодні економічний потенціал України, а також її місце у світовому співтоваристві, дані перетворення ніяк не можуть лишатися поза увагою держави, і тому вони вимагають керованості разом з чітким подальшим визначенням пріоритетних напрямів розвитку.

В період фінансової кризи, яка продовжує потерпати сучасну Українську економіку, спостерігається суттєве послаблення функцій кошторисного фінансування за збереженням державної власності. І тому, особливо у останні роки частим явищем стає активізація зловживань у фінансово-економічній сфері, адже це основна складова умисного приховування прибутків від оподаткування, нецільового, неефективного та незаконного використання бюджетних коштів, яке здійснюється керівниками різних рівнів, активне розкрадання державного майна.

В процесі запобігання бюджетним правопорушенням особливо ретельної уваги набуває кошторисне фінансування у бюджетних установах, а особливо найвагоміша його складова – дослідження структур та обсягів надходження бюджетних коштів з послідовним їх використанням.

Дослідження кошторисного фінансування виконують вагомую роль у здійсненні профілактичних заходів, нагально необхідних при виявленні та попередженні корисливих правопорушень. Адже, понад 95% крадіжок у особливо великих розмірах було здійснено внаслідок безконтрольності, занедбаності ведення та фінансової звітності, що як ніщо інше підкреслює важливість та актуальність кошторисного фінансування.

В наслідок чого з'являється нагальна необхідність удосконалення кошторисного фінансування бюджетних установ, особливо актуальним постає це питання при дослідженні числа прийомів та способів перевірки відповідності процесу складання кошторисів, та послідовної їх реалізації, що дозволить заощадити сотні тисяч гривень державних коштів.